

De verhalen kwamen in losse flarden bij me: handgeschreven in een schriftje uit de jaren tachtig, in digitale fragmenten en mondeling. Als het straks gedrukt is, kan de lezer haast aan den lijve ondervinden wat de gruwelijke impact is van zo'n valse start. En hoe moeilijk het is je leven daarna op de rails te houden. Hier alvast een fragment:

Het is een mooie zomerse zaterdag. Een paar maanden geleden ben ik zes geworden en ik voel me blij en uitgelaten. Ik mag met mijn vader mee om visjes te kopen voor zijn aquarium. Ik ben schoon gewassen, mijn haren zijn netjes gekamd en ik draag een keurig kort broekje. Mijn vader houdt mijn hand vast en om zijn tempo bij te kunnen benen, ren ik meer dan ik loop. Ik speel het spelletje dat je de randen van de stoeptegels niet mag raken. De mensen die we tegenkomen lachen vriendelijk naar ons.

Op de Lindengracht stopt mijn vader bij een huis met een trap naar de voordeur. Hij belt aan en een jonge blonde vent doet open. Mijn vader krijgt geld in zijn handen gestopt en hij zegt tegen me dat ik binnen in dat huis op hem moet wachten. Het zou in de dierenwinkel te druk zijn om op mij te kunnen letten. Teleurgesteld doe ik wat mijn vader zegt. In zijn keukentje geeft de man me limonade en vervolgens loopt hij met me naar zijn slaapkamer. Het is licht in de slaapkamer, het zonlicht stroomt naar binnen door het grote raam. Dan zijn we bij een trap. Die voert naar beneden en daar in de kelder is een dorp gebouwd met modeltreinen. Het licht gaat uit en de treintjes rijden. Wow! Met grote ogen bekijk ik wat er allemaal beweegt.

Opeens is het licht weer aan en weg is de magische wereld. Hij neemt me mee naar boven. (...)